

Perfectie

Een roos, wanneer die nog in de knop is, is perfect. Wanneer die half open is, is die perfect. En wanneer die zich volledig opent en als het ware zijn binnenste laat zien, het hart van de bloem, ook dan is de roos perfect. Zij wordt niet meer perfect wanneer de bloem zich opent. De perfectie is al die tijd aanwezig. Maar de open bloem is niet de knop. De knop evolueert tot de bloem. De bloem die zijn geur verspreidt, zijn bloembladeren opent de wereld in.

Ik vind dit beeld symbool staan voor onze beoefening. Wanneer we zitten, ook al is dat misschien voor de allereerste keer, en we zitten echt - helemaal aanwezig - en we zijn alleen maar aan het zitten, is daar de perfectie. En dan gaandeweg verdiept de beoefening zich. Het wordt meer omvattend. Het opent zich naar de wereld toe. Onze meditatie blijft niet beperkt tot alleen maar het zitten. Uiteindelijk is het aanwezig in elk moment van het dagelijks leven; in onze relaties, in het werk, wanneer we alleen zijn, met anderen. De roos brengt schoonheid in de wereld. Onze beoefening brengt goedheid in de wereld.

Maar de roos kan zich alleen maar openen wanneer de plant gevoed wordt via de wortels en via de zuurstof uit de lucht en de zonneschijn en de regen. En ook onze beoefening moet gevoed worden met een liefdevolle toewijding. Het is te vergelijken met een sporter die goed wil worden in zijn sport. Alleen maar een aantal uren per dag oefenen zal uiteindelijk niet genoeg zijn. Hij of zij zal zijn leven aanpassen, zijn dieet aanpassen, regelmatig rust nemen, andere dingen doen die de ontwikkeling ten goede komen.

Zo ook onze beoefening vraagt een liefdevolle toewijding, een aandacht in hoe we ons leven leiden, de zorg die we geven aan onszelf, de ander, aan de dingen. Hoe we de tijd nemen, ons soms inspannen, soms rust nemen en soms eenvoudigweg zitten om de aandacht te laten rusten bij de handen, zo voor de buik. Geest en lichaam te laten ontspannen.

Maar de perfectie wordt niet perfecter naarmate de bloem zich opent, noch wordt onze beoefening perfecter wanneer hij zich verdiept. De perfectie is al aanwezig. Kunnen we hierop vertrouwen? Kunnen we erop vertrouwen dat we niets hoeven te vinden anders dan wat nu is? Juist dat vertrouwen opent de beoefening, zoals de roos zich opent naar de wereld toe.

* * * * *

Eerw. Baldwin Schreurs
Woensdag 7 februari 2024